

N:o 165.

Af herr **M. Alsterlund** m. fl., om skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran om viss ändring i förordningen angående försäljning af vin och maltdrycker m. m. den 24 oktober 1885.

Många städer inom vårt land hafva stora områden, som icke äro planlagda, hvilka sträcka sig på en del ställen ganska långt ut i den omgifvande landsbygden. Å dessa icke planlagda områden hafva flerstädes industriella verk blifvit anlagda och en arbetarebefolkning, till storleken beroende af de anlagda verkens storlek, har derstädes nedsatt sig. En följd häraf har varit, att handelsbodas der blifvit öppnade och att bryggeri-idkarne äfven dit sträckt sin verksamhet genom dels upprättande af öltappningsaffärer, dels ock försäljning af maltdrycker från åkdon. Men äfven å sådana ställen af städernas icke planlagda områden, som icke blifvit upplättna för industriel verksamhet, men som ändock hafva ett för handel, synnerligast öl- och vinhandel, gynnsamt läge, såsom vid lifligt trafikerade vägar, eller vid punkter der två eller flera sådana vägar råkas, hafva handelsbodas blifvit öppnade. Då kongl. förordningen den 24 oktober 1885 angående försäljning af vin och maltdrycker, i hvad densamma innehåller förbud för försäljning af vin och maltdrycker i mindre quantitet än 10 liter, icke gäller ifrågasvarande icke planlagda områden, utan försäljare af vin och maltdrycker å icke planlagdt stadsområde äro lika oförhindrade som dylika försäljare å planlagdt område att till afhemtning föryttra omförmälda drycker till huru liten quantitet som helst, så inses lätt, att dryckenskapen och dermed följande oordningar, fattigdom och brott, härigenom skola i ej ringa grad främjas, och detta så mycket mera, som icke skäligen

torde kunna begäras, att städerna skola å sina oreglerade eller icke planlagda områden hålla den bevakning, som vore erforderlig till förekommande af hvarje oordning. I såväl nykterhetens som ordningens intresse måste det därför ligga, att städernas icke planlagda områden likställas med landsbygden beträffande rätten för försäljning af vin och maltdrycker till afhemtning. Ett ondt, hvars tillvaro ingen torde kunna förneka, men många kunna intyga, skulle härigenom i väsentlig grad minskas. På grund af hvad vi sålunda anfört, få vi vördsamt anhålla,

att Riksdagen ville besluta att i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, att kongl. förordningen den 24 oktober 1885 angående försäljning af vin och malt-drycker m. m. måtte gifvas sådan lydelse, att hvad densamma för landet innehåller om förbud att utan särskildt tillstånd försälja vin och maltdrycker till afhemtning i mindre belopp än 10 liter jemväl måtte gälla för stads icke planlagda område.

Stockholm den 19 februari 1895.

<i>M. Alsterlund.</i>	<i>C. F. Wallbom.</i>	<i>E. J. Ekman.</i>
<i>Adolf Aulin.</i>	<i>Edvard Wavrinsky.</i>	<i>J. A. Lundström.</i>
<i>J. Lindgren.</i>	<i>O. Walter.</i>	<i>Lars Eriksson.</i>
<i>J. Nordin.</i>	<i>Henrik E. Ahrenberg.</i>	<i>A. F. Broström.</i>
<i>P. J. M. Erikson.</i>		<i>L. Dahlstedt.</i>